Každou neděli po jedenadvacáté hodině můžete v rámci **Nedělního prodlouženého tříhodinového (20-23 hod) folkového večera**
na
Countryradiu
sledovat i folkovou minihitparádu
Folkové stupně
. Soutěží v ní šest písniček - první neděli v měsíci jsou nasazeny čtyři novinky a dva postupující z minulého měsíce. Po celý měsíc každou neděli sledujeme průběžné pořadí. Poslední neděli v měsíci to už není průběžné, ale konečné pořadí a první dva postupují do dalšího kola. Hlasuje se prostřednictvím
webu Countryradia
. Ve vysílání Countryradia tak mnohdy zazní ojedinělé a originální nahrávky, které (snad s výjimkou brněnského rádia Proglas) jinde v éteru nezazní. Písničky jsou obvykle vybírány z CD , která zašlou do rádia interpreti a tak se přímo nabízí hned o každém CD i něco napsat.

Petr Feikl (ex Bez not) si pro natočení své sólové desky ***Dávno se mi stejská*** pozval houslistku **Mark
étu Kočí**
a vznikl zajímavý projekt souznění kytary a houslí na ploše deseti písní kompletně z pera Petra Feikla. Petr Feikl umí vystavět středně rychlou melodii, texty jsou přehledně členěny a témata zůstávají v poloze hledání druhé spřízněné duše. A to bude možná hlavní poznávací znak desky, protože takto lze charakterizovat nejen celou desku, ale i jednotlivé písně. Komu popsaná poloha vyhovuje, bude spokojen, komu nikoliv, nebo kdo by čekal nějaká překvapení, toho pravděpodobně přemůže spánek tak v polovině desky. Kladem jsou překlady textů do angličtiny v bookletu. {desky 1444}

Adéla Jonášová na své sólové album ***Dobrodruh*** natočila celkem 14 téměř kompletně svých písní (mimo dvou textů). První dojem z desky byl: nezvykle krotká. Na druhý dojem se pak vyloupla pozitiva i negativa desky. Wabi Daněk ve sleevenote hovoří o tom, jak neznaje souvislosti, ji při prvním setkání přirovnal k Pavlíně Jíšové. A hned první písnička
Planety
avizuje inspiraci
Lunárním charlestonem
. Ale nic ve zlém, je to taky jeden ze tří jasných hitů desky. Další je velmi vyklidněný, k Planetám kontrastní, a titulní
Dobrodruh
, a pak mám rád ještě
Apačapunkáče
a
Dejvice

. Tam, kde Adélu nežene výrazná melodie nebo výrazný text, ztrácí trochu tvář a písničce padá řemen –
Dotočná
nebo
Kuřátko
budiž příklady zahozených šancí. Naopak
Dvě kotvy
jsou přesně tím, co si neposlechnete v rádiu, ale v tichu pokoje, pěkně pozorně a vychutnáte si ji. U
Teď a tady
mi přišlo, že by se skladba dala pojmout jinak a byla by to pecka – u
Dejvic
se to povedlo. Zajímavý výlet a ukázka budoucího rozletu je
Salsa
skoro na závěr. Prostě zatím ta hranice mezi výborným a průměrným výkonem je velmi křehká, ale dlužno dodat, že slabý výkon není na desce žádný.{desky 1440}

Mike Perry působí v nejrůznějších podobách na hudební scéně již dlouho, pod tímto jménem vydal kolekci ***Testosteron blues***. Jde o syrové městské písničkářské dílo, pohybující se mezi avizovaným blues a folkem. V textech aktuálně reaguje na každodenní starosti obyčejného člověka, viděné ale pohledem přesahujícím všední den a snažícím se zobecňovat. Jistý druh humoru a originálních rýmů
(Rybičky z akvária)
se také čas od času písněmi probleskne. Zaujme vás i jakoby nesmělý, až „chlapecký“ projev a jistý vzdor v hlase
(Zneužití se trestá)
. Nejširší publikum asi osloví relativně civilní
Vždycky máme na vybranou
, slabé místo je naopak
Tenkrát v Tullamore
. {desky 1447}

Nu, a nakonec je tu **Kristýna Peterková** s albem ***Rodokmen***. Kristýna funguje na albu jako bezchybná interpretka, autorsky je album dílem dvojice
Karel Mařík
a
Josef Peterka
, zvukově dominuje klavír, tempem jsou písně spíše pomalé, nechávají tak ale vyniknout Kristýnině hlasu, což je asi účelem desky. A je celkem co poslouchat, různých hlasových poloh je na desce dost. Mě zaujala ta, kde se klavír na chvíli stáhne do pozadí:
Zaslechni volání
. Deska vyšla už v roce 2014.